

5.1 สรุปผลการวิจัย

หน่วยสร้างกริยาเรียงเป็นปรากฏการณ์ที่ปรากฏอย่างกว้างขวางในภาษาไทย และภาษาต่างๆ ที่ปรากฏกระจายทั่วโลก หน่วยสร้างกริยาเรียงมีลักษณะเฉพาะประจำหน่วยสร้าง ซึ่งก็คือ การปรากฏเรียงกันของกริยาหรือกริยาวลีตั้งแต่ 2 คำ/วลี ลักษณะดังกล่าวนำไปสู่คำถามเกี่ยวกับสถานภาพความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียง กล่าวคือ กริยา หรือ กริยาวลีที่ปรากฏในตำแหน่งที่สองในหน่วยสร้าง ควรจะมีสถานะเป็นประโยคย่อยหนึ่งประโยคที่ถูกผูกซ้อนเข้าไปกับประโยคหลัก ซึ่งก็คือ คำกริยาตัวแรกหรือคำกริยาที่ปรากฏในตำแหน่งที่สอง เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกริยาวลีที่ซับซ้อนของโครงสร้างประโยคเดียว

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียง และเพื่อวิเคราะห์ความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย โดยมีสมมติฐานว่า หน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยจะมีความเป็นประโยค 2 แบบ คือ แบบเอก-ประโยค และพหูประโยค

ขอบเขตของข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นข้อมูลภาษาที่ปรากฏใช้ในภาษากรุงเทพฯสมัยปัจจุบันซึ่งเป็นภาษาเขียน โดยนำมาจากปริจเฉทประเภทต่างๆ 4 ประเภท คือ นิทานปริจเฉท กศนะปริจเฉท ปฏิบัติปริจเฉท และ

ปราศรัยปริจเฉท ซึ่งเป็นบทความ นวนิยาย ที่ปรากฏตีพิมพ์ในระหว่าง พ.ศ. 2531-2535 ในการคัดเลือกหน่วยสร้างกริยาเรียงจากแหล่งข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ ค่าจำกัดความของคำกริยา และหน่วยสร้างกริยาเรียง ที่กำหนดไว้ในงานวิจัยนี้เป็นเกณฑ์คัดเลือก คำกริยาในงานวิจัยนี้ หมายถึง คำที่สามารถปรากฏร่วมกับคำกริยานุเคราะห์ คง ที่ปรากฏในกรอบประโยค "นาม คง _____ (นาม)" และหน่วยสร้างกริยาเรียงในงานวิจัยนี้จะหมายถึงหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยคำกริยาตั้งแต่ 2 คำ หรือมากกว่าเรียงกัน โดยไม่มีสิ่งใดๆ มาคั่นกลางระหว่างคำกริยา ยกเว้นค่านามที่กำหนดหน้าที่เป็นกรรมของกริยาตัวแรก และ คำกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียงต้องสามารถปรากฏเป็นกริยาหลักในประโยคความเดียวได้ โดยที่ความหมายยังคงเดิม

ในการวิเคราะห์ความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียง ผู้วิจัยได้เริ่มจากการวิเคราะห์หน่วยสร้างกริยาเรียง ที่ประกอบด้วยกริยาเรียงกัน 2 คำก่อนแล้วจึงศึกษาคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ของคำกริยาและข้อจำกัดในเรื่องตำแหน่งของคำกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้าง ผู้วิจัยพบว่าหน่วยสร้างกริยาเรียง แบ่งเป็น หน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน และหน่วยสร้างกริยาเรียงซับซ้อน หน่วยสร้างกริยาเรียงซับซ้อนเกิดจากการซ้อนกันของหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งวิเคราะห์หน่วยสร้างกริยาพื้นฐาน โดยละเอียด และจากการวิเคราะห์คุณสมบัติทางอรรถศาสตร์และตำแหน่งของคำกริยาในหน่วยสร้าง ผู้วิจัยสามารถแบ่งหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานออกเป็นกระส่วนต่างๆ ได้ 12 กระส่วน ดังกล่าวละเอียดในบทที่ 3 ตอนที่ 3.1

สำหรับการวิเคราะห์ความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียง ผู้วิจัยได้เสนอเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์เพื่อใช้วิเคราะห์คุณสมบัติ

ความเป็นประโยชน์ของหน่วยสร้างกริยาเรียง เกณฑ์นี้เป็นผลสรุปที่ได้มาจากการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของประโยคที่ได้รับการยอมรับโดยไม่มีข้อโต้แย้งว่า เป็นประโยคที่มีโครงสร้างเป็นเอกประโยคกับประโยคที่ได้รับการยอมรับโดยไม่มีข้อโต้แย้งว่าเป็นประโยคที่มีโครงสร้างพหุประโยค เกณฑ์ดังกล่าวนี้ประกอบกันเป็นความตรึงแน่น หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีความตรึงแน่นในระดับสูงสุด คือ มีคุณสมบัติดังกล่าวครบทั้ง 4 ประการ จะมีโครงสร้างเป็นเอกประโยค และหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคุณสมบัติดังกล่าวไม่ครบทั้ง 4 ประการ จะไม่มีโครงสร้างเป็นเอกประโยค

ความตรึงแน่น คือ ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดแนบแน่นระหว่างคำกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยคำกริยาที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่ง ความตรึงแน่นจะประกอบด้วยคุณสมบัติ 4 ประการ คือ การมีประธานร่วมกัน การที่คำกริยาทั้งสองมีการณ์ลักษณะเดียวกันและการที่คำกริยาทั้งสองไม่อนุญาตให้คำปฏิเสธปรากฏแทรกกลาง หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีคุณสมบัติดังกล่าวครบทั้ง 4 ประการ จะเป็นหน่วยสร้างที่มีความตรึงแน่นในระดับสูงสุดซึ่งเรียกว่า มีเอกภาพ ผลการศึกษา พบว่าในหน่วยสร้างกริยาเรียงพื้นฐานทั้งหมด 12 ภาระส่วนใหญ่ ซึ่งแยกเป็น 14 ภาระย่อย จะมีโครงสร้างเป็นเอกประโยค 10 ภาระ และไม่มีโครงสร้างเป็นเอกประโยค 4 ภาระ ดังกล่าวละเอียดในบทที่ 3 ตอนที่ 3.2

ผู้วิจัยได้ศึกษาคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้ง 12 ภาระ คุณสมบัตินี้ทางอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในงานวิจัยนี้หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ในแง่เวลาของการเกิดของเหตุการณ์ที่เสนอโดยคำกริยาแต่ละคำในหน่วยสร้าง เหตุการณ์ หมายถึง ปรากฏการณ์หรือการกระทำที่ปรากฏอยู่รอบๆ ตัวเราซึ่งรวมทั้งความรู้สึกนึกคิด

และจินตนาการ ซึ่งเป็นความหมายที่ถ่ายทอดโดยคำกริยาแต่ละคำในหน่วยสร้างกริยาเรียง ดังกล่าวละเอียดในบทที่ 4 ตอนที่ 4.1

จากการศึกษาคุณสมบัติ ทางอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้งหมด ผู้วิจัยจำแนกลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่เสนอโดยคำกริยาแต่ละคำในหน่วยสร้างกริยาเรียงแต่ละกระส่วน เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ (1) การเกิดพร้อมกันของเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ ซึ่งแบ่งย่อยเป็น การเกิดพร้อมกันแบบซ้อนทับกันสนิท และการเกิดพร้อมกันแบบเหลื่อมเวลากัน และ (2) การเกิดเรียงต่อกันของเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ ซึ่งแบ่งย่อยเป็นการเกิดเรียงต่อกันแบบทันทีทันใด การเรียงต่อกันโดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาของการเกิดเหตุการณ์ 2 และการเรียงต่อกันโดยที่เหตุการณ์ 2 อาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้ ดังกล่าวละเอียดในบทที่ 4 ตอนที่ 4.2

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความเป็นประโยคและคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงกระส่วนต่างๆ ทั้งหมดว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่าความเป็นประโยคและคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงจะสัมพันธ์กันอย่างไรระบบ หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างประโยคที่ต่างกัน จะมีคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ที่ต่างกัน กล่าวคือ หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างเป็นเอกประโยคจะเสนอความหมายบอกความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ที่เกิดพร้อมกันแบบซ้อนทับกันสนิทหรือการเรียงต่อกันของเหตุการณ์โดยไม่มีเงื่อนไขในเรื่องเวลาของการเกิดเหตุการณ์ 2 ส่วนหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างที่ไม่ใช่เอกประโยคจะเสนอความหมายที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ 2 แบบ คือ อาจเสนอความหมายซึ่งมีความกำกวมว่าความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์นั้นเป็นไปในลักษณะการเกิดพร้อมกันแบบซ้อนทับกันสนิทหรือเหลื่อมเวลากัน หรือเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์นั้นมีความสัมพันธ์กันแบบเกิดเรียงต่อกัน อนึ่ง หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มี

โครงสร้างไม่ใช่เอกประโยชน์ เมื่อเสนอความหมายแสดงความสัมพันธ์ในเรื่อง การเรียงต่อกันของเหตุการณ์ การเรียงต่อกันของเหตุการณ์นี้จะเป็นการเรียงต่อกัน โดยมีเงื่อนไขว่าเหตุการณ์ 2 ต้องเกิดขึ้นทันทีที่เหตุการณ์ 1 สิ้นสุดลงหรือเหตุการณ์ 2 อาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้ แต่ถ้าเกิดขึ้นจะเกิดหลังเหตุการณ์ 1 ดังกล่าวละเอียดในบทที่ 4 ตอนที่ 4.3

โดยสรุป การศึกษาคำนี้ ให้คำตอบต่อวัตถุประสงค์ในการวิจัยที่กล่าวไว้ในบทที่ 1 ตอนที่ 1.2 ดังนี้

1. หน่วยสร้างกริยาเรียงมีความเป็นประโยชน์ 2 แบบ คือ จะมีเอกภาพในระดับสูงสุด 10 กระสวน และจะไม่มีเอกภาพ 4 กระสวน
2. หน่วยสร้างกริยาเรียง มีคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ ได้ 2 ลักษณะ คือ เหตุการณ์เกิดพร้อมกัน และ เหตุการณ์เรียงต่อกัน
3. หน่วยสร้างกริยาเรียงจะมีความเป็นประโยชน์อยู่ 2 แบบ คือ แบบเอกประโยชน์ และแบบไม่ใช่เอกประโยชน์

ผู้วิจัยพบว่าหน่วยสร้างกริยาเรียง ประเภทที่ไม่ใช่เอกประโยชน์มีความตรงแน่นต่างจากโครงสร้างที่ประกอบด้วยพหุกริยาที่มีค่าเชื่อม ซึ่งเรียกกันว่า โครงสร้างพหุประโยชน์ จากความแตกต่างนี้เอง ผู้วิจัยจึงเสนอแนวต่อเนื่องของความตรงแน่นของหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยกริยามากกว่า 1 คำดังนี้ หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีความตรงแน่นในระดับสูงสุดซึ่งเรียกว่ามีเอกภาพ คือ หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างแบบเอกประโยชน์ หน่วยสร้างที่มีความตรงแน่นน้อยที่สุด คือ หน่วยสร้างพหุประโยชน์ หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างไม่ใช่เอกประโยชน์ถึงแม้ว่าจะมีความตรงแน่นไม่ครบทั้ง 4 ประการ แต่ก็ยังมีความตรงแน่นอยู่ในระดับหนึ่ง จึงมีลำดับความตรงแน่นอยู่ระหว่างหน่วยสร้างทั้งสองประเภทที่กล่าวแล้วข้างต้น ดังแสดงในภาพข้างล่าง

ความตริงแน่นทางวากยสัมพันธ์

สูงสุด

ต่ำสุด

หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มี	หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มี	พหูประโยค
โครงสร้างแบบ	โครงสร้างแบบ	
+เอกประโยค	-เอกประโยค	

5.2 การอภิปรายผล

ในการศึกษาความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียง ผู้วิจัยได้เสนอเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์เพื่อวัดความตริงแน่น ซึ่งเป็นเกณฑ์กำหนดความเป็นประโยคของหน่วยสร้างกริยาเรียง เกณฑ์นี้ประกอบด้วยลักษณะทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ 4 ประการ คือ การมีประธานร่วมกัน การที่กริยาทั้งสองอ้างถึงเวลาเดียวกัน การที่กริยาทั้งสองมีการณ์ลักษณะเดียวกัน และการไม่อนุญาตให้คำปฏิเสธปรากฏแทรกกลาง โดยผู้วิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า หน่วยสร้างที่ประกอบด้วยพหูกริยา (multi-verbal construction) ที่มีคุณสมบัติครบทั้ง 4 ประการจะเป็นหน่วยสร้างที่มีคุณสมบัติเทียบเท่ากับโครงสร้างประโยคความเดียวซึ่งเรียกว่าเอกประโยค คำถามที่น่าสนใจก็คือเกณฑ์ดังกล่าวทั้ง 4 เกณฑ์เป็นเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือ (valid) หรือไม่ประการใด

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความหมาย กับโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ Givon (1990) ได้วิเคราะห์ความหมายของคำกริยาที่ต้องการหน่วยเติมเต็ม (complement-taking verb) กับหน่วยสร้างที่ประกอบด้วย กริยา+หน่วยเติมเต็ม (verb-plus-complement constructions)

และได้เสนอทฤษฎีว่าเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ยิ่งผูกพันกันมากเท่าไรโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ที่แสดงแต่ละเหตุการณ์นั้นก็ยิ่งผสานกันหรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากเท่านั้น

The stronger the semantic bond is between
The two events, the more intimately is the
syntactic integration of the two propositions
into a single clause.

(Givon 1990 : 516)

Givon เรียก ความสัมพันธ์ทางความหมายอย่างใกล้ชิดนี้ว่า
"พันธะทางอรรถศาสตร์" (semantic bond) พันธะทางอรรถศาสตร์ที่
Givon กล่าวถึงนี้ ก็คือ

1. ความพึ่งพากันและกันในแง่เวลา (temporal dependence)
Givon กล่าวเพิ่มเติมว่า ยิ่งเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์เกิดในเวลาใกล้กันมาก
เท่าไร รูปภาษาที่แสดงเหตุการณ์นั้นๆ ก็ยิ่งไม่เป็นอิสระจากกันและกันมากขึ้น
เพียงนั้น
2. พันธะทางอรรถศาสตร์อีกประการหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึง การ
ผสานเหตุการณ์ไว้เป็นเหตุการณ์เดียวกัน (event integration) ก็คือ ข้อ
จำกัดในเรื่อง การร่วมมีค่านามเดียวกัน Givon กล่าวว่า

Another important dimension that ranks on
the scale of event integration is that of
referential integration... The more the
2 events coded in the main and complement
clauses share their referents, the more

likely they are to be semantically integrated as a single event; and the less likely is the complement clause to be coded as an independent finite clause.

(p. 526-527)

3. พันธะทางอรรถศาสตร์อีกประการหนึ่งที่ Givón ได้กล่าวถึงว่าเป็นลักษณะทางความหมาย ที่แสดงให้เห็นถึงการผสานเหตุการณ์หลายเหตุการณ์ให้เป็นเหตุการณ์เพียงหนึ่งเหตุการณ์ ก็คือ เรื่อง การมีมุมมองเดียว (unified deixis or integrated point of view) การมีมุมมองเดี่ยวนี้ Givón หมายถึง การที่กริยาที่ปรากฏในประโยคหลักและอนุพากย์ มีกาลและการณ์ลักษณะที่สอดคล้องกัน (tense agreement) Givón ได้เปรียบเทียบค่ากริยาที่มีข้อจำกัดในเรื่องกาลของค่ากริยาที่ปรากฏในอนุพากย์ ซึ่งได้แก่ know และค่ากริยาที่ไม่มีข้อจำกัดดังกล่าว ซึ่งได้แก่ say

- I
- a. I knew she was coming.
  - b. *I knew she is coming.
  - c. I knew she had come.
  - d. *I knew she has come.

- II
- a. I said she was coming.
  - b. I said she is coming.
  - c. I said she had come.
  - c. I said she has come.

จากตัวอย่างข้างบน Givón กล่าวว่า ค่ากริยา "know" และกริยาในหน่วยเติมเต็มมีกาลที่แสดงมุมมองเดี่ยวนั้นมากกว่ากริยา "say"

ผู้วิจัยพบว่า แนวคิดเรื่องพันธะทางอรรถศาสตร์ระหว่างคำกริยาในหน่วยสร้างพหุกริยาที่เสนอโดย Givon กับคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ที่แสดงความตรงแน่นที่เสนอในงานวิจัยนี้มีความสอดคล้องกัน นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์คุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงจะพบว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างเป็นเอกประโยค จะเสนอความหมายอันแสดงการเกิดพร้อมกันแบบซ้อนทับกันสนิทของเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ที่กระทำโดยบุคคลเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นพันธะทางอรรถศาสตร์ที่แน่นแฟ้นที่สุด

ส่วนเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ ที่ผู้วิจัยได้เสนอต่างไปจาก Givon ก็คือ การที่กริยาเรียงต้องปรากฏติดกันเสนอ ซึ่งมีองค์ประกอบเกี่ยวกับการที่คำกริยาทั้งสองไม่อนุญาตให้คำปฏิเสธแทรกกลางได้ ผู้วิจัยพบว่าเกณฑ์ทางวากยสัมพันธ์ในเรื่องการไม่อนุญาตให้คำปฏิเสธแทรกกลางระหว่างคำกริยาได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างเป็นเอกประโยคจากหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างไม่ใช่เอกประโยค

ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในเบื้องต้นว่า หน่วยสร้างกริยาเรียงจะมีความเป็นประโยคอยู่ 2 แบบ คือ แบบเอกประโยคและแบบพหุประโยค อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษามีได้เป็นไปตามสมมติฐานทั้งหมด ทั้งนี้เพราะผลจากการวิเคราะห์ พบว่า หน่วยสร้างกริยาเรียงมีความเป็นประโยคอยู่ 2 แบบ คือ แบบเอกประโยคและแบบไม่ใช่เอกประโยค ซึ่งต่างจากสมมติฐานดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบความตรงแน่นระหว่างหน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างไม่ใช่เอกประโยคกับประโยคที่มีคำเชื่อม เช่น "และ" และ "เพื่อ" เป็นต้น ผู้วิจัยพบว่ามีความแตกต่างระหว่างหน่วยสร้างทั้งสอง ด้วยความแตกต่างดังกล่าว ผู้วิจัยจึงไม่จัดให้หน่วยสร้างกริยาเรียงที่ไม่มีโครงสร้างเป็นเอกประโยค

เป็นโครงสร้างพหุประโยคได้ ผู้วิจัยได้จัดเรียงลำดับความตึงแน่นระหว่างหน่วยสร้างพหุกริยา ซึ่งได้แก่ หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างแบบเอกประโยค หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างไม่ใช่เอกประโยค และประโยคที่มีคำกริยามากกว่าหนึ่งโดยคำเชื่อมปรากฏอยู่ พบว่า หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างไม่ใช่เอกประโยค จะมีลำดับความตึงแน่นอยู่ในระดับกลางระหว่าง หน่วยสร้างกริยาเรียงที่มีโครงสร้างแบบเอกประโยค

จากการศึกษาครั้งนี้ อาจทำให้สรุปได้ว่า ความเป็นประโยคของหน่วยสร้างพหุกริยาในภาษาไทยมีลักษณะเป็นแนวต่อเนื่อง (continuity) ซึ่งพิจารณาได้จากคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์ และอรรถศาสตร์ ที่แสดงความตึงแน่นทางวากยสัมพันธ์มากน้อยต่างกันไป กล่าวคือ หน่วยสร้างพหุกริยาใดที่มีความตึงแน่นสูงสุดจะมีโครงสร้างเป็นเอกประโยค และหน่วยสร้างพหุกริยาใดไม่มีความตึงแน่นเลย จะเป็นหน่วยสร้างพหุกริยาที่มีโครงสร้างพหุประโยค และหน่วยสร้างพหุกริยาใดมีความตึงแน่นในระดับหนึ่งแต่ไม่ครบทั้ง 4 เกณฑ์ จะเป็นพหุกริยาที่มีโครงสร้างไม่ใช่เอกประโยค

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษานี้ ผู้วิจัยพบว่ามีข้อจำกัดในเรื่องประเภทคำกริยาที่จะปรากฏร่วมกันในหน่วยสร้างกริยาเรียง อย่างไรก็ตาม ประเภทคำกริยาที่ปรากฏร่วมกันที่เสนอในงานวิจัยนี้ ยังเป็นการแบ่งประเภทที่ค่อนข้างกว้าง ตัวอย่างเช่น หน่วยสร้างกริยาเรียงกระส่วนที่ 2 ประกอบด้วยกริยาบอกท่าทางเกิดร่วมกับกริยาบอกการกระทำ เป็นต้น แต่ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า มิใช่ว่ากริยาบอกท่าทางตัวใดๆ จะสามารถปรากฏร่วมกับกริยาบอก

การกระทำตัวใดๆ ก็ได้ เช่น เราอาจพูดว่า "เขายืนร้องเพลง" แต่เราไม่อาจพูดว่า "เขายืนแซง" ได้ ดังนั้น จึงน่าจะมีการศึกษาข้อจำกัดในการเกิดร่วมกันที่ละเอียดยิ่งขึ้น ระหว่างคำกริยาที่อาจปรากฏร่วมกัน ในหน่วยสร้างกริยาเรียง

2. เนื่องจากการศึกษาคำกริยาเรียงนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ประกอบด้วยคำกริยาที่สามารถปรากฏเป็นกริยาหลักในประโยคเดี่ยว โดยที่ยังมีความหมายคงเดิมเมื่อปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียง คำกริยาที่เปลี่ยนความหมายเมื่อปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียงจึงมิได้ถูกนำมาศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้ ดังนั้น จึงน่าจะมีการศึกษาคำกริยาในกลุ่มนี้เมื่อปรากฏเดี่ยวและปรากฏในหน่วยสร้างกริยาเรียง ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย